

Kraków, 4 stycznia 2020 r.

dr hab. Monika Augustyniak

Prof. Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie

Katedra Prawa i Postępowania Administracyjnego

Wydział Prawa, Administracji i Stosunków Międzynarodowych

Recenzja

osiągnięć naukowych doktora nauk prawnych Magdaleny Kisały, w tym rozprawy habilitacyjnej pt. „*Układy kompetencyjne w samorządzie terytorialnym*” oraz Jej aktywności naukowej, sporządzona w związku z wszczęciem przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów postępowania habilitacyjnego

1. W wykonaniu postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 8 października 2019 r., powołującej mnie w charakterze recenzenta w skład komisji habilitacyjnej w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Kisały, przedkładam ocenę osiągnięć naukowych Habilitantki.

Już na wstępie niniejszej recenzji trzeba stwierdzić, że kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych – dr nauk prawnych Magdalena Kisała spełnia wymagania ustawowe przewidziane w tym zakresie, dając podstawy do wystąpienia ze stosownym wnioskiem o nadanie tego stopnia naukowego. Ocenę tę uzasadniają następujące, niżej przywołane, osiągnięcia Habilitantki.

1. Ocena dorobku naukowego Habilitanta

1.1 Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez dr Magdalenę Kisałę

Pani doktor Magdalena Kisała, we wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego przedstawiła jako swoje osiągnięcie naukowe pracę pt. „*Układy kompetencyjne w samorządzie terytorialnym*”, Lublin 2018, Wyd. KUL, ss. 413, ISBN 978-83-8061-634-9. Recenzentami wydawniczymi monografii byli: Prof. zw. dr hab. Stanisław Wrzosek, KUL JP II, i dr hab. Agnieszka Żywicka, prof. UJK.

Przedmiotem rozprawy jest problematyka kształtowania układów kompetencyjnych w administracji samorządowej w aspekcie prawnym i organizacyjnym. Materia została zaprezentowana w ujęciu teoretycznym i praktycznym. Uwzględnia poglądy wyrażone w doktrynie oraz w piśmiennictwie prawa administracyjnego. Całość materiału została wzbogacona aktualnym orzecznictwem sądowym i administracyjnym w zakresie problematyki dotyczącej zadań i kompetencji w samorządzie terytorialnym. Wskazać należy, że problematyka ta nie doczekała się opracowań monograficznych o charakterze holistycznym, co stanowi novum w nauce prawa administracyjnego. Habilitantka prezentuje takie ujęcie tematu rozprawy habilitacyjnej, które jest wynikiem przenikania się dyscyplin badawczych oraz próbą wskazania i określenia roli determinantów wpływających na kształtowanie układów kompetencyjnych. Koncentrowanie się wyłącznie na analizie norm prawnych, której celem jest wyinterpretowanie kompetencji wskazanych w nich organów, nie daje, zdanie Autorki, pełnego obrazu funkcjonowania administracji samorządowej. Dlatego też, analizując podstawy prawne, należy oprzeć się na badaniu determinantów prawnych, organizacyjnych i prakseologicznych, wpływających na jej działanie. Założenie to warunkuje określenie obszaru badawczego pracy, który obejmuje strukturę administracji samorządowej, zadania i kompetencje organów samorządowych, wpływ organów administracji rządowej na działanie organów samorządu terytorialnego, zasady prawa, zasady organizacyjne oraz zasady prakseologiczne, odnoszące się do funkcjonowania samorządu terytorialnego i badanie ich wpływu na kształtowanie układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym.

Temat pracy nie budzi zastrzeżeń. Tematyka poruszana w rozprawie mieści się w ramach nauki prawa administracyjnego. Poruszane w monografii zagadnienia wpisują się w całość opracowania, usystematyzowaną logicznie w spisie treści. Zagadnienie układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym uznać należy za ważką problematykę badawczą, budzącą wciąż niedosyt w aktualnym piśmiennictwie prawniczym.

Układ pracy prawidłowy, umożliwiający analizę poszczególnych elementów merytorycznych rozprawy, celem dojścia do wniosków *de lege ferenda*, w konkluzji pracy. Wywody prowadzone są logicznie z należyтым udokumentowaniem. Praca napisana poprawnym językiem. Wykorzystano obszerną literaturę przedmiotu oraz akty normatywne, krajowe i międzynarodowe (Europejska Karta Samorządu Lokalnego). Prawidłowo zastosowano technikę pisania pracy, przypisy. Opracowanie to świadczy o dużej wiedzy teoretycznej Autorki.

Celem pracy przyjętym przez Habilitantkę było konstruowanie założeń koncepcyjnych dla układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym połączone ze wskazaniem determinantów oraz określeniem ich roli w kształtowaniu układów kompetencyjnych. Punktem wyjścia dla prowadzonych w pracy rozważań była analiza pojęcia „kompetencji”. Została sformułowana definicja kompetencji rozumiana jako uprawnienie i obowiązek, wyinterpretowane z norm prawnych, adresowane do organów administracji publicznej, obligujące je do działania w określonej przez prawo formie. Jak słusznie zauważa Autorka pojęcie „układ kompetencyjny” nie posiada definicji legalnej. W związku z powyższym Habilitantka formułuje następującą definicję układu kompetencyjnego: „Układ kompetencyjny to wynikający z przepisów prawa, utworzony zgodnie z zasadami prawa, organizacyjnymi i prakseologicznymi zespół kompetencji przyporządkowanych właściwym organom, które tworzą zależności prawne między nimi, a w sytuacjach przez prawo wskazanych, podlegający lub mogący podlegać modyfikacji, w zakresie określonym w obowiązującym ustawodawstwie” (s. 17 rozprawy). Autorka przedstawia podmiot i przedmiot układów kompetencyjnych oraz ich aspekt statyczny i dynamiczny.

Praca wzbogaca dotychczasowe rozważania teoretycznoprawne dotyczące omawianej problematyki. Autorka przedstawia szczegółowo cele badawcze i formułuje tezę badawczą o następującej treści: *Na kształtowanie układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym wpływają determinanty prawne, organizacyjne i prakseologiczne* (s. 14 pracy).

W literaturze przedmiotu brak jest pogłębionej, a zarazem kompleksowej analizy administracyjnoprawnej, poświęconej układom kompetencyjnym. Tematyka ta nie doczekała się do tej pory analiz o charakterze monograficznym, prezentujących w wieloaspektowym zakresie ten problem badawczy. Oprócz powyższego, argumentem istotnym jest fakt, że w praktyce poruszana problematyka dotyczy analizy zadań i kompetencji realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, co przekłada się na efektywność wykonywania zadań publicznych we wszystkich wspólnotach samorządowych.

Habilitantka zastosowała metodę dogmatyczno-prawną, opartą na całościowej i wszechstronnej ocenie stanu normatywnego i na jego wykładni. Umożliwiła ona wyinterpretowanie kompetencji z norm prawnych oraz zidentyfikowanie organu właściwego do jej wykonania. Określony został tym samym zakres podmiotowy i przedmiotowy układu kompetencyjnego, zagadnienie tworzenia i modyfikacji układów kompetencyjnych oraz ich typologii. Zastosowanie tej metody badawczej umożliwiło udowodnienie przyjętej przez Autorkę tezy badawczej. Habilitantka zastosowała również metodę teoretyczno-prawną, co

umożliwiło zdefiniowanie pojęcia „kompetencja” oraz skonstruowanie kluczowego pojęcia – „układ kompetencyjny”, stanowiącego podstawę do dalszych rozważań.

Oprócz badania aktów normatywnych przedmiotem analizy było wybrane orzecznictwo sądowoadministracyjne, które dostarczyło wskazówek interpretacyjnych dla badanych zagadnień. Habilitantka przedstawiła w sposób satysfakcjonujący poglądy wyrażone w doktrynie, ze szczególnym uwzględnieniem opracowań z zakresu ustrojowego prawa administracyjnego, nauki prawa oraz nauk administracyjnych w zakresie badanej problematyki.

W monografii wykorzystana została aparatura pojęciowa i metodologia z zakresu prawa administracyjnego, w tym prawa samorządu terytorialnego. Natomiast uzupełniając i pomocniczo, Autorka zastosowała aparaturę pojęciową z zakresu nauk o zarządzaniu.

Wybór metod badawczych dokonany przez Habilitantkę uznać należy za prawidłowy.

Rozdział pierwszy recenzowanego dzieła został poświęcony rozważaniom na temat terminologii, w tym pojęcia „układ kompetencyjny”. W oparciu o przeprowadzone ustalenia, Autorka opracowała założenia koncepcyjne dla pojęcia „układ kompetencyjny”, zauważając słusznie, iż termin ten jest szerszy od pojęcia kompetencji. Przyjęła, że pojęcie „układ kompetencyjny” obejmuje kompetencje organów, znajdujące swą podstawę prawną w przepisach prawa, na podstawie których jest tworzona lub modyfikowana pozycja prawna organów jednostek samorządu terytorialnego (s. 45 rozprawy).

Habilitantka sformułowała pojęcie kompetencji, w oparciu, o które skonstruowała definicję „układu kompetencyjnego”. Uznać należy, iż Autorka dokonała udanej próby identyfikacji i typologii układów kompetencyjnych. Przedmiotowy rozdział zamykają uwagi końcowe, stanowiące rekapitulację ustaleń terminologicznych, służących wykorzystaniu w kolejnych rozważaniach w pracy naukowej.

W rozdziale drugim Habilitantka zaprezentowała kontekst normatywny struktury samorządu terytorialnego z perspektywy powierzonych mu zadań. Słusznie Autorka zauważa (w uwagach wprowadzających), że samorząd terytorialny stanowi formę decentralizacji administracji publicznej, która zakłada wykonywanie zadań i kompetencji w granicach przyznanej ustawowo samodzielności i w ramach przyjętego zasadniczego podziału terytorialnego. Ustawodawca wyodrębnił tę strukturę samorządową w oparciu o kryteria organizacyjne, rzeczowe i terytorialne (s. 47 pracy).

Autorka słusznie wskazuje, że realizacja zadań stanowi podstawową, konstytucyjnie określoną funkcję samorządu terytorialnego. Wyznaczenie zadań gminom, powiatom i samorządom województw gwarantuje odrębność instytucjonalną i funkcjonalną samorządu od

administracji rządowej. Dokonane w tym rozdziale ustalenia obejmują: umiejscowienie samorządu terytorialnego w strukturze administracji publicznej, analizę przesłanek podziału terytorialnego z uwzględnieniem kryterium realizacji zadań publicznych, wskazanie odrębności i niezależności samorządu terytorialnego względem administracji rządowej oraz jednostek samorządowych względem siebie. Zaprezentowane zagadnienie umożliwiło Autorce dokonanie kolejnych ustaleń związanych z określeniem zakresu podmiotowego i przedmiotowego układów kompetencyjnych.

Zwrócić należy uwagę, iż przy omawianiu trójstopniowego podziału terytorialnego państwa w tym rozdziale, Habilitantka pominęła zagadnienie związku metropolitalnego, który stanowi nową formułę wykonywania zadań i kompetencji, stanowiąc również formę decentralizacji zadań w strukturze samorządu terytorialnego (jako rodzaj podziału specjalnego). Pojawia się on wprawdzie na s. 227 i n. choć omówienie jego zadań i kompetencji jest bardzo skromne, a wskazany przez Habilitantkę charakter prawny tej struktury wykonywania zadań jest wątpliwy. Pewnym mankamentem jest również wskazanie, że podział pomocniczy może być tworzony wyłącznie w gminie. Trudno przychylić się do tej tezy, bowiem obejmuje on również tworzenie jednostek pomocniczych gminy w miastach na prawach powiatu. Słusznym wydaje się doprecyzowanie tej kwestii. Brak adnotacji na temat dzielnic warszawskich, tworzących obligatoryjny element podziału pomocniczego, kreowany co do zasady w oparciu o fakultatywność powołania jednostek pomocniczych w gminach (s. 65 i n. rozprawy). Ponadto odnotować należy brak wskazania konsekwencji niewykonania obowiązkowego zadania własnego przez gminę (s. 75 rozprawy). W uwagach końcowych Autorka wskazuje, że „Podział terytorialny będzie więc wyznaczał terenowe ramy wykonywania kompetencji i funkcjonowania układów kompetencyjnych. Zmiana podziału terytorialnego może wpływać na zmianę zakresu podmiotowego i przedmiotowego układów kompetencyjnych” (s. 87 rozprawy). Stwierdzenia te wydają się być oczywiste. Oczekiwałoby się analizy czy i w jaki sposób układ kompetencyjny koreluje ze zmianą podziału terytorialnego, i jaki optymalnie powinien być współczesny podział terytorialny państwa, by zapewnić największą efektywność wykonywania zadań publicznych, mając na uwadze zaspokojenie potrzeb mieszkańców wspólnoty samorządowej. W treści pracy nie znajduję odpowiedzi w tym przedmiocie.

Pozostałe kwestie merytoryczne poruszane w drugim rozdziale zostały poprawnie zaprezentowane, choć bez wniosków *de lege ferenda* w zakresie przedstawianej problematyki naukowej. Czuć w tym zakresie powinien niedosyt.

W trzecim rozdziale Habilitantka wskazała relacje prawne pomiędzy samorządem terytorialnym a administracją rządową. Autorka przedstawiła zasadę samodzielności jednostek samorządu terytorialnego w różnych jej aspektach oraz dokonała analizy charakteru prawnego domniemania zadań samorządu terytorialnego i domniemania zadań gminy oraz ich wpływ na zakres działania samorządu terytorialnego. Ponadto Habilitantka zaprezentowała podział zadań pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego a administracją rządową, próbując wyodrębnić kryteria tego podziału. Rozdział kończą kwestie dotyczące powiązań prawnych pomiędzy organami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej, skorelowanych z normatywnie określonym i przyporządkowanym tym strukturom podziałem zadań publicznych. Przedstawione w trzecim rozdziale rozważania są poprawne i należyście udokumentowane. Autorka prezentuje poglądy wyrażone w doktrynie i w orzecznictwie, niestety nie wysuwając własnych wniosków w tym temacie.

Ponadto w przedmiotowym rozdziale Autorka dokonuje oceny pozycji prawnej samorządu terytorialnego oraz administracji rządowej względem siebie, koniecznej dla dalszej identyfikacji i typologii układów kompetencyjnych tworzonych pomiędzy organami obu struktur. Zauważa, że siatka pojęciowa prawa administracyjnego, odnosząca się do relacji prawnych pomiędzy administracją rządową i samorządową wymaga uściślenia, dlatego też Autorka dokonuje w tym rozdziale interpretacji relacji prawnych zachodzących pomiędzy samorządem terytorialnym a administracją rządową, wyznaczających ich pozycję prawną względem siebie. Podzielam pogląd wyrażony przez Habilitantkę w uwagach końcowych przedmiotowego rozdziału, że „nie zawsze jednak ustawodawca jest wystarczająco precyzyjny w powoływaniu się na określoną terminologię, co rodzi wątpliwości interpretacyjne w określaniu wzajemnych relacji organów obu struktur względem siebie.” (s. 130 rozprawy).

Kolejny, czwarty rozdział rozprawy zawiera uwagi poczynione na temat podstaw prawnych kształtowania układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym. Poczynione ustalenia zdeterminowane zostały obowiązaniem zasad kształtujących system prawny, określających reguły działania organów oraz wykonywania przez nie kompetencji. Celem rozważań poczynionych w przedmiotowym rozdziale jest zidentyfikowanie rodzajów układów kompetencyjnych w oparciu o wskazane podstawy, określenie ich zakresu podmiotowego i przedmiotowego oraz wskazanie możliwości ich modyfikacji w ujęciu normatywnym. Zagadnienia te zostały przez Autorkę poprawnie przedstawione.

Rozdział piąty recenzowanego dzieła został poświęcony zasadom prawa odnoszącym się do kształtowania układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym. Słusznie Habilitantka zauważa, że termin „zasada prawa” jest pojęciem wieloznacznym, co powoduje,

iż nie można wskazać jednego katalogu zasad prawa, który byłby wyłączny i powszechnie akceptowany. Zasady prawa mogą być sformułowane w sposób jednoznaczny w przepisach prawa lub mogą być rekonstruowane na podstawie wykładni wielu przepisów. Trudno nie zgodzić się z tym twierdzeniem.

Habilitationka przyjęła do dalszych rozważań pojęcie zasady prawa, które skrupulatnie omówiła. Dokonała analizy zasad prawa administracyjnego, ze względu na ich doniosłość wynikającą z umiejscowienia ich w systemie źródeł prawa oraz treść wyznaczającą ramy ustroju państwa i funkcjonowania jego organów. Omówiła zasady prawidłowej legislacji, których stosowanie nakierowane jest na tworzenie aktów normatywnych. Natomiast zasady stosowania prawa zostały przedstawione w kontekście prawidłowego odczytania treści aktów oraz identyfikacji intencji ustawodawcy w nich zawartych. Celem tej analizy było ustalenie obowiązującego układu kompetencji w samorządzie terytorialnym oraz wskazanie przesłanek jego modyfikacji.

Kolejny, szósty rozdział rozprawy zawiera uwagi poczynione na temat roli zasad organizacyjnych w kształtowaniu układów kompetencyjnych. Habilitationka podkreśliła, że organy wykonują swoje kompetencje w ramach struktury wynikającej z podziału terytorialnego państwa oraz w ramach wewnętrznej struktury organizacyjnej danej jednostki samorządu terytorialnego. Trafnym jest spostrzeżenie Autorki, że ujednolicenie zasad funkcjonowania struktur samorządowych w źródłach prawa powszechnie obowiązujących, umożliwia jednostkom samorządowym realizację celów ustawowych wykorzystując swój potencjał w sposób optymalny, korespondujący z zaspokojeniem potrzeb członków danej wspólnoty samorządowej. Habilitationka dokonuje dogłębnej analizy struktury samorządu terytorialnego w aspekcie racjonalizacji działań.

W pracy wskazano, że ustawodawca tworzy strukturę opartą na komplementarności jednostek samorządowych, która przyczynia się do osiągania celów, związanych z procesem wykonywania zadań. Habilitationka podnosi, że gwarancją powtarzalnego działania jest organizacja struktur jednostek samorządowych w oparciu o zasadę formalizacji. W monografii podjęto udaną próbę udowodnienia, że zakres zasady formalizacji struktur, określony przez ustawodawcę, wyznacza granice zasady organizacyjnej elastyczności w procesie kształtowania struktury administracyjnej jednostek samorządu terytorialnego (s. 372 i n.).

Habilitationka omówiła rolę i znaczenie zasad prakseologicznych w kształtowaniu układów kompetencyjnych w samorządzie terytorialnym.

Całość rozprawy wieńczy podsumowanie stanowiące rekapitulację założeń badawczych w pracy. Jako interesujące i jednocześnie wypełniające lukę w piśmiennictwie polskim należy

uznać rozważania Autorki dotyczące układów kompetencyjnych, zaprezentowanych w różnych aspektach z uwzględnieniem ich zakresu podmiotowego i przedmiotowego.

Monografia bazuje na obszernej literaturze przedmiotu w zakresie prawa administracyjnego. Odnotować należy brak literatury obcojęzycznej. Autorka dotarła do najistotniejszych opracowań naukowych, które dotyczą poruszanej problematyki badawczej. Wybór źródeł uznać należy za trafny.

Nie ulega wątpliwości, że przedstawiona monografia stanowi wkład Habilitantki w rozwój nauki prawa i tym samym spełnia kryteria określone przez ustawodawcę. Przyjęty w niej podział na poszczególne jednostki systematyczne i kolejność omawianych bloków tematycznych zapewnił spójność wywodów analizowanych zagadnień. Zawarte w rozprawie rozważania cechuje wieloaspektowość dokonywanych analiz, co doprowadziło Autorkę do należycie uzasadnionych wniosków.

1.2.Ocena innych (pozostałych) osiągnięć naukowo – badawczych dr Magdaleny Kisały, w tym o charakterze międzynarodowym

Publikacje autorstwa dr Magdaleny Kisały mają różny charakter, poczynając od artykułów kierowanych do praktyków prawa, po głębsze studia, zamieszczone w opracowaniach zwartych o charakterze monograficznym i artykuły naukowe. Warto już w tym miejscu zauważyć, że dorobek ten jest interesujący. Habilitantka wnosi znaczny wkład w rozwój nauki prawa administracyjnego, w szczególności w zakresie badań nad organizacją i funkcjonowaniem samorządu terytorialnego w Polsce, współpracą jednostek samorządu terytorialnego z administracją rządową i podmiotami niepublicznymi w wykonywaniu zadań publicznych. To właśnie z tą problematyką kojarzone jest Jej nazwisko w nauce. Tematykę tę Oceniana zainicjowała ze szczególnym uwzględnieniem następującej problematyki:

- 1) wykonywania zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) współpracy jednostek samorządu terytorialnego z podmiotami niepublicznymi w wykonywaniu zadań publicznych przez podmioty niepubliczne;
- 3) współpracy jednostek samorządu terytorialnego z administracją rządową;
- 4) koncepcji zarządzania administracją publiczną i jej wpływu na funkcjonowanie samorządu terytorialnego;
- 5) kształtowania kompetencji organów samorządu terytorialnego;
- 6) innych publikacji i opracowań w zakresie organizacji i funkcjonowania administracji publicznej

Obszar badawczy odnoszący się do wykonywania zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego ma istotne znaczenie naukowe, bowiem wykonywanie zadań publicznych stanowi konstytucyjnie określoną funkcję samorządu terytorialnego. Habilitantka wskazuje, że aktywność administracji samorządowej, ma przede wszystkim służebny charakter, jest dokonywana w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb mieszkańców wspólnot samorządowych. Jednocześnie Autorka w opracowaniach poświęconych tej problematyce konsekwentnie wskazuje, że współczesna administracja nie może ignorować zmian zachodzących w otoczeniu, w którym działa, dlatego też realizując zadania publiczne, powinna podejmować działania zmierzające do usprawnienia jej funkcjonowania w różnych aspektach działania z uwzględnieniem potencjału personalnego, materialnego, ekonomicznego oraz organizacyjnego. W ramach przedmiotowego obszaru badawczego Autorka przygotowała cykl publikacji na temat zadań publicznych wykonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy: *"Marketyzacja usług komunalnych"*, Rocznik Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu *"Administracja i Zarządzanie"*, M. Domagała, M. Ganczar, K. Sikora (red. nauk.), Tom IV, Radom 2008, ISSN 1732-3150, s. 179–184, *„Zasada sprawności w wykonywaniu zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego”*, Roczniki Nauk Prawnych 25 (2015), nr 1, Tom XXV, ISSN 1507-7896, s. 153–164, *„Administracja jako służba publiczna”*, [w:] Teoria instytucji prawa administracyjnego. Księga pamiątkowa Profesora Jerzego Stefana Langroda, J. Niczyporuk (red.), Wydawnictwo PAN, Paryż 2011, ISBN 978-83-61236-21-4, s. 133–142, *„Administracja samorządowa”*, [w:] Prawo administracyjne, Stanisław Wrzosek, Małgorzata Kruszevska-Gagoś (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2016, ISBN 978-83-8061-237-2, s. 37–71, *"Granice decentralizacji"*, [w:] Decentralizacja i centralizacja administracji publicznej. Współczesny wymiar w teorii i praktyce, B. Jaworska - Dębska, E. Olejniczak - Szałowska, R. Budzisz (red. nauk.), Warszawa - Łódź 2019, e-ISBN 978-83-8142-302-1, s. 64-75.

Badania te uznać należy za wartościowe.

Następnym polem badawczym pozostającym w zakresie zainteresowania naukowego Habilitantki jest zagadnienie współpracy jednostek samorządu terytorialnego z podmiotami niepublicznymi w wykonywaniu zadań publicznych przez podmioty niepubliczne. Przedmiot ten uznać należy za ważny. Habilitantka z dużą dozą staranności i wiedzy zajęła się przedmiotową problematyką wskazując, że współpraca, po spełnieniu określonych warunków, może być odpowiedzią na przeciążenie zadaniowe jednostek samorządowych, niewystarczające środki w stosunku do licznych zadań, niosące zagrożenie obniżenia poziomu

świadczonych usług. Autorka podnosi, że współpraca podejmowana jest dobrowolnie przez obie strony, ale w granicach ustawowych upoważnień. Wykonywanie zadania przez podmiot niepubliczny powinno gwarantować ten sam poziom efektywności, co zadanie wykonywane przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Zagadnienie współpracy jednostek samorządu terytorialnego z podmiotami niepublicznymi w wykonywaniu zadań publicznych przez podmioty niepubliczne stało się przedmiotem prowadzonych analiz w następujących publikacjach: *"Prywatyzacja zadań administracji publicznej w sferze usług komunalnych"*, Rocznik Wyższej Szkoły Handlowej w Radomiu "Administracja i Zarządzanie", Tom IV, Radom 2008, ISSN 1732-3150, s. 185–193, *"Prywatyzacja zadań publicznych jako alternatywny sposób wykonywania zadań jednostek samorządu terytorialnego"*, [w:] Fructus Spiritus est Caritas. Księga Jubileuszowa ofiarowana Księdzu Profesorowi Franciszkowi Drączkowskiemu z okazji siedemdziesiątej rocznicy urodzin, czterdziestopięciolecia święceń kapłańskich i trzydziestopięciolecia pracy naukowej, M. Wysocki (red.), Lublin 2011, Wydawnictwo KUL, ISBN 978-83-7702-302-0, s. 695–702, *„Stosowanie formy umowy cywilnoprawnej przez jednostki samorządu terytorialnego w powierzaniu wykonywania zadań publicznych”*, [w:] Wypieranie prawa administracyjnego przez prawo cywilne, A. Doliwa, S. Prutis (red. nauk.), LEX a Wolters Kluwer Business, Warszawa 2012, ISBN 978-83-264-3860-8, s. 239–253, *„Realizacja interesu publicznego w wykonywaniu zadań publicznych przez podmioty niepubliczne”*, [w:] Jednostka wobec władczej ingerencji administracji publicznej, tom 1, E. Wójcicka (red.), Częstochowa 2013, ISBN 978-83-7455-362-9 (tom 1), ISBN 978-83-7455-364-3 (całość), s. 151–159, *„Realizacja zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej”*, [w:] Partycypacja społeczna w samorządzie terytorialnym, Bogdan Dolnicki (red. nauk.), LEX a Wolters Kluwer Business, Warszawa 2014, ISBN 978-83-264-4464-7, s. 445–453, *„Zlecanie funkcji administracji publicznej podmiotom niepublicznym”*, [w:] Zastosowanie idei public governance w prawie administracyjnym, Iwona Niżnik-Dobosz (red. nauk.), Wydawnictwo Difin SA, Warszawa 2014, ISBN 978-83-7930-282-6, s. 154–161, *„Zarządzanie ryzykiem w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego”*, [w:] Administracyjnoprawne rodzaje ryzyka w realizacji inwestycji strategicznych, M. Rudnicki (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2012, ISBN 978-83-7702-430-0, s. 151–169, *„The influence of public-private partnership on the implementation of the principle of sustainable development in local government units”*, Economic and Environmental Studies 2019.

Autorka prowadziła również wartościowe badania nad współpracą jednostek samorządu terytorialnego z administracją rządową. Zagadnienie to poddała analizie, prezentując pozycję prawną administracji rządowej, wskazując obszary współpracy oraz charakter prawny

powiązań występujących pomiędzy organami administracji samorządowej i rządowej. Przeanalizowała przesłanki podejmowania współpracy wynikające z obowiązującego ustawodawstwa. Wskazała na prawne formy współpracy, określając jednocześnie konsekwencje prawne z nich wynikające dla samorządu terytorialnego. Habilitantka prowadząc badania w tym obszarze badawczym opublikowała następujące artykuły lub rozdziały w monografii: *„The Legal Nature of Interrelations Between Central and Local Government Administration Bodies Regarding Security and Public Order of a Local Self-Government Unit”*, [w:] *Legal aspects of the efficiency of public administration*, P. Stanisławski, M. Czuryk, K. Ostaszewski, J. Święcki (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-786-8, s. 345–355, *„Dekoncentracja kompetencji organów administracji rządowej w gminie”*, [w:] *Samorząd terytorialny z punktu widzenia nowoczesnej administracji*. Księga poświęcona pamięci Jacka Dziobka-Romańskiego, Stanisław Wrzosek, Magdalena Pyter, Małgorzata Ganczar (red. nauk.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2014, ISBN 978-83-7702-864-3, s. 195–204, *„Charakter prawny powiązań pomiędzy administracją rządową i administracją samorządową”*, [w:] *Struktury administracji publicznej: metody, ogniwa, więzi*, tom 1, A. Mezglewski (red. nauk.), Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa Oddział w Rzeszowie, Rzeszów 2016, ISBN 978-83-916998-9-8, s. 329–341, *„Aksjologia współdziałania administracji samorządowej z administracją rządową”*, [w:] *Aksjologia prawa administracyjnego*. Tom 1, red. nauk. J. Zimmermann, Wolters Kluwer, Warszawa 2017, ISBN 978-83-8107-266-3, s. 789–799, *„Administracja rządowa”*, [w:] *Encyklopedia Prawa administracyjnego*, M. Domagała, A. Haładyj, S. Wrzosek (red.), Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010, ISBN 978-83-255-1513-3, s. 91–96.

Kolejnym obszarem badawczym Autorki, budzącym wciąż zainteresowanie w nauce prawa administracyjnego jest problematyka koncepcji zarządzania administracją publiczną i jej wpływu na funkcjonowanie samorządu terytorialnego. Efektem tych badań były w szczególności następujące pozycje: *„Benchmarking w administracji publicznej”*, [w:] *Dobra administracja – teoria a praktyka*, J. Łukasiewicz, S. Wrzosek (red.) Radom 2007, ISBN 83-921255-4-1, s. 137–147, *„Partnerstwo benchmarkigowe”*, [w:] *Uwarunkowania rozwoju regionalnego w Polsce Wschodniej*, B. Plawgo (red. nauk.), Wyższa Szkoła Administracji Publicznej im. Stanisława Staszica w Białymstoku, Białystok 2007, ISBN 978-83-60772-03-4, s. 107–120, *„Wykorzystanie nowego zarządzania publicznego w samorządzie terytorialnym”*, [w:] *Polityka administracyjna*, J. Łukasiewicz (red. nauk.), Rzeszów 2008, ISBN 978-83-61312-18-5, s. 319–326, *„Możliwości zastosowania benchmarkingu w administracji publicznej jako przykład współdziałania na pograniczu nauk o zarządzaniu i nauki administracji”*, [w:]

Przegląd dyscyplin badawczych pokrewnych nauce prawa i postępowania administracyjnego, S. Wrzosek, M. Domagała, J. Izdebski, T. Stanisławski (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2010, ISBN 978-83-7702-103-3, s. 509–518, *„Wpływ koncepcji zarządzania administracją publiczną na funkcjonowanie samorządu terytorialnego w Polsce”*, [w:] Administracja publiczna wobec procesu globalizacji, M. Rudnicki, M. Jabłoński (red.), Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2011, ISBN 978-83-255-2694-8, s. 193–211, *„Wykorzystanie instrumentów zarządzania jakością w doskonaleniu świadczenia usług przez jednostki samorządu terytorialnego”*, [w:] Nowoczesna administracja publiczna. Zadania i działalność. Uwarunkowania prawne, M. Rudnicki, M. Jabłoński, K. Sobieraj (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2013, ISBN 978-83-7702-559-8, s. 139–157, *„Możliwości zastosowania zarządzania jakością w ochronie środowiska - wybrane zagadnienia”*, Studia Prawnicze KUL, 3–4 (47–48) 2011, ISSN 1897-7146, s. 49–58.

Habilitationka w przedmiotowym zakresie badawczym wskazała, że samorząd poszukując narzędzi usprawniających jego działanie i podnoszących jakość wykonywanych zadań, wykorzystuje instrumentarium nauk o zarządzaniu. W licznych swych publikacjach z tego zakresu Autorka dokonuje przeglądu rozwiązań pod kątem możliwości ich zastosowania w samorządzie terytorialnym, podkreślając, że wykorzystywanie systemów, metod czy narzędzi zarządzania powinno nastąpić z uwzględnieniem szczególnej pozycji i roli administracji samorządowej, której celem nie jest działanie dla osiągnięcia zysku, ale działanie w interesie mieszkańców. Powoduje to, że stosowanie tych rozwiązań nie może mieć automatycznego charakteru, ale powinno uwzględniać możliwości i potrzeby jednostki samorządowej oraz powinno być dokonywane zgodnie z przepisami prawa. Habilitationka wskazuje na potencjalne korzyści wynikające z wdrożenia instrumentów zarządzania jakością oraz podaje przykłady zastosowania rozwiązań jakościowych. Uwagi dotyczące koncepcji zarządzania administracją publiczną i jej wpływu na funkcjonowanie samorządu terytorialnego stanowią „wartość dodaną” do nauki prawa administracyjnego.

Innym obszarem badawczym Habilitationki jest zagadnienie odnoszące się do kształtowania kompetencji organów samorządu terytorialnego. Autorka w tekstach poświęconych tej problematyce przedstawia zasady determinujące kształt ustroju prawnego państwa, określa ich znaczenie i konsekwencje stosowania w procesie konstruowania systemu prawa. Habilitationka podjęła udaną próbę wskazania kryteriów podziału zadań i kompetencji pomiędzy organy administracji publicznej w oparciu o zasadę pomocniczości.

Przeprowadzona analiza roli zasad prakseologicznych pozwoliła Autorce na wykazanie, że zasadami mającymi decydujący wpływ na kształt i treść układów kompetencyjnych są zasady

prawa o charakterze prakseologicznym. Słusznie dr Magdalena Kisała wskazała w swych publikacjach, że część zasad prakseologicznych ma charakter organizacyjny, co pozwala na przyjęcie tezy, że jeśli zasady prawa będą inkorporować zasady prakseologiczne, zapewni to rzeczywistą skuteczność prawa oraz sprawność działania organów. W ramach przedmiotowego obszaru badawczego Autorka przygotowała cykl publikacji, do których należy zaliczyć: „Zasada pomocniczości w kształtowaniu kompetencji organów administracji publicznej”, [w:] DZIESIĘĆ LAT POLSKICH DOŚWIADCZEŃ W UNII EUROPEJSKIEJ. Problemy prawno-administracyjne, Tom I, J. Sługocki (red. nauk.), Wydawnictwo Presscom, Wrocław 2014, ISBN 978-83-64512-07-0 (tom I), ISBN 978-83-64512-06-3 (całość), s. 679–688, „The law-making principles for developing the civil law legal system”, Review of Comparative Law, Vol. 20, No 2/2015, ISSN 0860-8156, s. 69–82, „The role of praxeological principles in shaping competences of local governments”, Review of Comparative Law, Vol. 29, No 2/2017, s. 119–132.

Do pozostałej aktywności naukowej Habilitantki należy zaliczyć publikacje dotyczące organizacji i funkcjonowania centrów usług wspólnych, przystępowania jednostek samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych oraz kwestii dotyczących statusu prawnego cudzoziemca. W zagadnieniach tych Autorka zwraca uwagę na aktualne problemy dotyczące przedmiotowych kwestii, wysuwając wnioski *de lege ferenda* w zakresie badanej problematyki. Opracowania te zasługują na uwagę. Do najważniejszych publikacji z tego zakresu należy zaliczyć:

- rozdział w monografii „Wojewódzkie centra usług wspólnych”, [w:] Administracja niewładcza, Agata Barczewska-Dziobek, Katarzyna Kłosowska-Lasek (red. nauk.), Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2014, ISBN 978-83-7996-012-5, s. 189–196;
- rozdział w monografii „Przystępowanie jednostek samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych”, [w:] Formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego, B. Dolnicki (red. nauk.), LEX a Wolters Kluwer business, Warszawa 2012, ISBN 978-83-264-3975-9, s. 273–282;
- rozdział w monografii zatytułowany „Status prawny cudzoziemca”, [w:] Prawo administracyjne, Stanisław Wrzosek, Małgorzata Kruszevska-Gagoś (red.), Wydawnictwo KUL, Lublin 2016, ISBN 978-83-8061-237-2, s. 87–97.

Habilitantka w swojej pracy naukowo-badawczej pochyliła się nad problematyką dotyczącą realizacji zadań publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego. Swoimi badaniami naukowymi objęła szereg aspektów związanych ze współpracą jednostek samorządu

terytorialnego z administracją rządową oraz z podmiotami niepublicznymi w wykonywaniu zadań publicznych. Omówiła z sukcesem zagadnienia dotyczące koncepcji zarządzania administracją publiczną i jej wpływu na funkcjonowanie samorządu terytorialnego oraz kształtowanie kompetencji organów samorządu terytorialnego. Tym samym uznać należy działalność naukową dr Magdaleny Kisały w wyżej omówionych obszarach badawczych za satysfakcjonującą.

Do osiągnięć naukowych dr Magdaleny Kisały niewątpliwie zaliczyć należy Jej udział w realizacji grantu wydziałowego w ramach dotacji na finansowanie działalności służącej rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich pt. „Zarządzanie jakością w administracji publicznej”, 2011 r. Habilitantka złożyła również wniosek o przyznanie środków finansowych na realizację działania naukowego (MINIATURA-1), nr 389449, tytuł: „Wykorzystanie narzędzi zarządzania jakością w administracji samorządowej” - listopad 2017 r. oraz zgłosiła projekt w ramach VIII Lubelskiego Festiwalu Nauki (w dniach 17–23 września 2011 - tytuł projektu: „Zarządzanie jakością w samorządzie terytorialnym”).

Habilitantka odbyła również zagraniczne staże naukowe, obejmujące wyjazdy nauczycieli akademickich w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych w ramach programu LLP-ERASMUS – ROK AKADEMICKI 2013/14. Wygłosiła wówczas wykład „Public-private partnerships (PPP) in the European law” (5 godzin), na UNIVERSIDAD CEU CARDENAL HERRERA, Hiszpania (Jednostka/Instytut/Wydział: Business Administration/Faculty of Law, Business and Politics, termin wyjazdu: 3/03/2014-7/03/2014).

Odzwierciedleniem zainteresowań badawczych dr Magdaleny Kisały jest Jej udział w 15 konferencjach naukowych (krajowych i międzynarodowych), podczas których wygłosiła referaty. Świadczy to o aktywności naukowej Habilitantki.

Habilitantka uczestniczyła również we współorganizowaniu czterech konferencji, wskazanych poniżej:

- Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „*Finansowanie zadań administracji publicznej ze środków Unii Europejskiej*”, zorganizowana przez Katedrę Administracyjnego Prawa Gospodarczego, Katedrę Nauki Administracji, Katedrę Prawa Zarządzania Środowiskiem, Lublin 4-6 września 2009 r., Komitet Organizacyjny: dr Marcin Szewczak - Przewodniczący Komitetu, dr Małgorzata Ganczar - Wiceprzewodnicząca Komitetu, dr Anna Haładyj - Wiceprzewodnicząca Komitetu, dr Rafał Biskup - Członek Komitetu, **dr Magdalena Kisała - Członek Komitetu.**

- III Konferencja Sieci Zrównoważonego Rozwoju, Krajowa Konferencja Naukowa „*Działalność gospodarcza na obszarach chronionych*”, zorganizowana przez Katedrę Administracyjnego Prawa Gospodarczego i Katedrę Prawa Zarządzania Środowiskiem, Lublin 18-19 listopada 2013 r.; Komitet Organizacyjny: Przewodnicząca: dr hab. Magdalena Pyter prof. KUL, **członkowie:** ks. dr hab. Tadeusz Stanisławski, dr Anna Haładyj, dr Michał Domagała, dr Małgorzata Ganczar, **dr Magdalena Kisala.**
- II Ogólnopolska Konferencja Naukowa Rejestracja stanu cywilnego w nowej rzeczywistości informatycznej i prawnej, Lublin, 10 listopada 2017 r., Komitet Organizacyjny: dr Małgorzata Ganczar – KUL, Barbara Łapińska – MSWiA, Iwona Perz – MSWiA, Beata Długolecka – MSWiA, **dr Magdalena Kisala – KUL – członek Komitetu**, mgr Miłoslawa Malinowska - KUL, sekretarz konferencji, mgr Paulina Jaszcuk – KUL, sekretarz konferencji.
- Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Wyzwania współczesnego samorządu terytorialnego”, Lublin, 15 października 2018 r., Komitet Organizacyjny: **dr Magdalena Kisala – KUL – przewodnicząca Komitetu**, dr hab. Marcin Szewczak – KUL, dr Małgorzata Ganczar – KUL, Robert Gębal - Prezes Koła Naukowego Studentów Administracji KUL

Warto podkreślić, że dr Magdalena Kisala pełni funkcję redaktora tematycznego (prawo administracyjne ogólne) w Internetowym Przeglądzie Nauk o Administracji.

Tym samym osiągnięcia naukowo – badawcze Habilitantki należy ocenić pozytywnie.

2. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej

Habilitantka została zatrudniona w dniu 1 października 2006 r. jako asystent w Katedrze Nauki Administracji, na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji, Instytut Administracji KUL JP II, a od 1 października 2007 r. do 30 września 2017 r. na stanowisku adiunkta w tejże Katedrze. Następnie do września 2018 r. dr Magdalena Kisala była zatrudniona na stanowisku starszego wykładowcy, a od 1 października 2018 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta. Ponadto w latach 2007-2008 prowadziła wykłady w Wyższej Szkole Handlowej w Radomiu.

Dorobek dydaktyczny Habilitantki, po uzyskaniu stopnia doktora, obejmuje prowadzenie zajęć dydaktycznych w Instytucie Administracji KUL JP II. Do aktualnie

prowadzonych przedmiotów (wykładów, ćwiczeń i konwersatoriów) należą: Zarządzanie zasobami ludzkimi, Partnerstwo publiczno-prywatne, Biurotyka, Zamówienia publiczne, Zarządzanie jakością w administracji publicznej.

Doktor Magdalena Kisała była również promotorem obronionych prac magisterskich (7) i licencjackich (34) oraz recenzentem obronionych prac magisterskich (30) i licencjackich (20).

Do dorobku Habilitantki można zaliczyć ponadto autorstwo w zakresie:

- haseł encyklopedycznych: „*Stowarzyszenia*”, [w:] Leksykon administratywisty, S. Wrzosek, A. Haładyj, M. Domagała (red. nauk.), Radom 2013, ISBN 978-83-62491-19-3, s. 442–444, „*Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju*”, [w:] Leksykon administratywisty, S. Wrzosek, A. Haładyj, M. Domagała (red. nauk.), Radom 2013, ISBN 978-83-62491-19-3, s. 146–148, „*Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego*”, [w:] Leksykon administratywisty, S. Wrzosek, A. Haładyj, M. Domagała (red. nauk.), Radom 2013, ISBN 978-83-62491-19-3, s. 177–179, „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy*”, [w:] Leksykon administratywisty, S. Wrzosek, A. Haładyj, M. Domagała (red. nauk.), Radom 2013, ISBN 978-83-62491-19-3, s. 452–454,

- sprawozdań: Sprawozdanie z XII Dorocznej Międzynarodowej Konferencji Naukowej Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej pt. „*Teoria nauk administracyjnych – aktualność dzieła profesora Jerzego Stefana Langroda*”, Roczniki Nauk Prawnych: Prawo, Prawo kanoniczne, Administracja Annals of Juridical Sciences: Law, Canon Law, Administration ISSN 1507-7896, nr 2/2011, s. 358–360, Sprawozdanie z Konferencji "Formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego", Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 8–9 marca 2012 r., Roczniki Nauk Prawnych, 22 (2012), nr 3, ISSN 1507-7896, s. 311–315,

Ponadto Habilitantka jest współredaktorką opublikowanego wydawnictwa książkowego „*Zastosowanie nauk o zarządzaniu w organizacjach gospodarczych i administracji publicznej*”, Radom 2008, ISBN 83-921255-6-8, ss. 232, (red. M. Kisała, W. Wytrązek).

Opracowania te wskazują na dogłębną wiedzę Habilitantki oraz umiejętność przekazywania swych poglądów i formułowania wniosków *de lege ferenda* dotyczących organizacji i działania administracji publicznej.

Ponadto w zakresie popularyzacji nauki Habilitantka brała udział w wielu wydarzeniach, w tym uczestniczyła w organizacji Ogólnopolskiego Testu Wiedzy o Administracji Publicznej (w roku 2014 – główny organizator, w latach: 2013 r., 2015 r. i 2016 r. – jako współorganizator); opracowała części wniosku o przyznanie uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk prawnych w zakresie nauk o administracji 2016 r. oraz

przygotowała część raportu samooceny kierunku studiów Administracja dotyczącej jakości dla Polskiej Komisji Akredytacyjnej 2015 r. Uczestniczyła również aktywnie we współtworzeniu kierunku studiów „Administrowanie ochroną zdrowia” 2013 r.

Habilitantka podejmowała różne inicjatywy organizatorskie, w tym współorganizację uroczystości uniwersyteckiej: Absolutorium Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL JP II 29 czerwca 2011 r. Była Koordynatorem Instytutu Administracji ds. promocji (od 2013 r.) oraz członkiem Wydziałowej Komisji ds. promocji. Pełniła funkcję protokolantki przebiegu obron doktorskich (od 2006 r.) oraz Sekretarza Katedry Nauki Administracji (od października 2015 r.). Ponadto dwukrotnie pełniła funkcję opiekuna roku.

Wskazać należy, że Habilitantka za działalność na polu organizacyjno-społecznym i popularyzację nauki otrzymała następujące nagrody i wyróżnienia:

- nagrodę indywidualną IV stopnia Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II za wybitną działalność organizacyjno-społeczną i popularyzację nauki - Lublin 17 grudnia 2014 r.;
- nagrodę zespołową III stopnia Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II za wybitną działalność organizacyjno-społeczną i popularyzację nauki - Lublin 17 grudnia 2014 r.;
- podziękowania ks. dra hab. Piotra Stanisza, prof. KUL, Dziekana Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji za współorganizację III Ogólnopolskiego Testu Wiedzy o Administracji Publicznej, który odbył się w dniu 27 marca 2015 r.

Pani dr Magdalena Kisała jest członkiem towarzystw naukowych: Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej, Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Tym samym należy pozytywnie ocenić dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Habilitantki, w tym Jej udział w stowarzyszeniach naukowych o charakterze krajowym.

Konkluzja

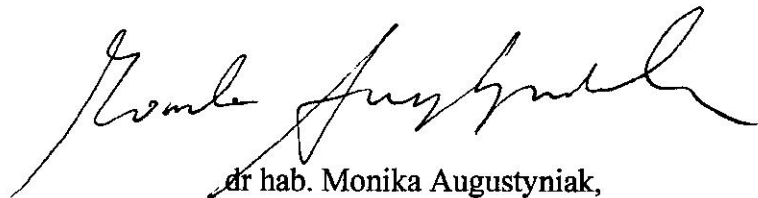
W konkluzji oceny dorobku naukowego doktora nauk prawnych Magdaleny Kisały oraz Jej monografii pt. *„Układy kompetencyjne w samorządzie terytorialnym”* Lublin 2018, wskazanej przez Habilitantkę jako Jej najważniejsze osiągnięcie naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora nauk prawnych stwierdzam, że:

1. Dr Magdalena Kisała po uzyskaniu stopnia naukowego doktora znacznie pomnożyła swój dorobek naukowy;

2. Zarówno monografia, jak i pozostały dorobek naukowy dr Magdaleny Kisały stanowią znaczny wkład autora w rozwój nauki prawa administracyjnego. Publikacje Autorki, zwłaszcza te o charakterze naukowym zasługują na pozytywną ocenę. Również opracowania kierowane do praktyki o charakterze dydaktyczno-popularyzatorskim zostały przygotowane z należytą starannością;

3. Nie ulega wątpliwości, że cały dorobek naukowy dr Magdaleny Kisały dowodzi Jej aktywności naukowej i daje podstawy do podjęcia dalszych czynności postępowania habilitacyjnego w celu nadania Habilitantce stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Wniosek Pani dr Magdaleny Kisały o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego jest zasadny.

dr hab. Monika Augustyniak,
Prof. Krakowskiej Akademii
im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego
w Krakowie